

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1320-ҳадис

3191/3191 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ – فِي رِوَايَةٍ – قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَانَ اللَّهُ وَمَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، كَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، كَتَبَ فِي الذِّكْرِ كُلَّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ. فَتَادَى مُنَادٍ: ذَهَبْتُ نَاقْتُكَ يَا ابْنَ الْحُصَينِ، فَانْطَلَقْتُ فَإِذَا هِيَ يَقْطَعُ دُوَّتَهَا السَّرَابُ، فَوَاللَّهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ تَحْتَهَا.

1319A.3191. Имрон ибн Хусойн розияллоҳу анхумодан ривоят қилинади:

«Туямни эшик олдига боғлаб, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига кирдим. У зотнинг ҳузурларига бир гуруҳ Бану Тамимликлар ҳам келишди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Эй Бану Тамим, хушхабарни қабул қилиб олинглар!**» дедилар. Улар икки марта: «Дарҳақиқат, бизни хушнуд қилдингиз, энди Бизга хушхабар бериб бўлгансиз, ундан кўра бизга ато беринг», дейишди. Сўнг у зотнинг ҳузурларига бир гуруҳ яманликлар киришди. У зот: «**Хушхабарни қабул қилиб олинглар, эй яманликлар! Зоро Бану Тамим уни қабул қилмади**» дедилар. Улар: «Қабул қилиб олдик, эй Аллоҳнинг Расули! Биз ўзи сиздан мана бу иш ҳақида сўраш учун келганмиз...» дейишди. У зот: «**Аллоҳ бор эди. Ундан бошқа бирор нарса йўқ эди, Арши сув устида эди. У Зот Зикрга* ҳар бир нарсани ёзди ва осмонлару ерни яратди**», дедилар. Шу пайт бир жарчи: «Туянг қочиб кетди, эй Ибн Ҳусойн!» деб қичқириб қолди. Мен йўлга тушдим, қарасам, (мен билан) уни сароб ажратиб туради.* Аллоҳга қасамки, қанийди ўшанда уни ташлаб кетган бўлсам, деб орзу қиласман».

Манба: hadis.islom.uz

